

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de juny del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA, que ho és del Tribunal Superior de Justícia, i els magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i del Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 23.10.18 el Tribunal de Batlles va dictar Sentència i va decidir :

“Estimar íntegrament la demanda presentada per part de l’entitat bancària XXX,S.A. contra el Sr. J. S. C. i, condemnar a aquest darrer a pagar a l’agent la quantitat de 627.896,44 €, incrementada amb els interessos i, comissions bancaris per a descoberts en compte establerts per l’Associació de Bancs Andorrans, comptadors des del 30 d’octubre del 2006 i fins al seu total pagament, a acreditar en període d’execució de Sentència, i a l’abonament de les costes processals, inclosos els honoraris d’advocat i de procuradora.”

II.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J. S. C. i, en virtut dels arguments que exposa en el seu escrit de conclusions de data 18.1.19, demana que es revoqui la sentència de data 23.10.18 desestimant la demanda formulada per la societat XXX SA, imposant a aquesta societat la totalitat de les costes judicials causades, d'ambdues instàncies, incloses les despeses derivades de la intervenció d'advocat i procurador.

Altrament demana que s'ordini la pràctica de les proves denegades per la Batllia i en especial les proves:

- SEGONA DOCUMENTAL PÚBLICA consistent en oficiar al Govern d'Andorra, departament de tributs a fi que aporti a autes els comptes dipositats des de l'any 2010 fins a l'actualitat per la societat XXX SL de la qual l'administrador únic és el Sr. J. S. C..
- III.- DOCUMENTAL PRIVADA PER REQUERIMENT
- IV.-PERICIAL

III.- La representació processal de la societat XXX SA per escrit de contesta a les conclusions de data 14.2.19 sol·licita que es deneguin les proves interessades en aquesta segona instància per innecessàries i, es dicti Sentència confirmant la resolució recorreguda en tots els seus extrems i imposant les costes a la part apel·lant.

IV.- Per Aute d'aquesta Sala de data 4.4.19, el Tribunal decidí :

“Primer.- No donar lloc a les pretensions probatòries sol·licitades per representació processal del Sr. J. S. C. mitjançant el seu escrit de conclusions presentat en tràmit d'apel·lació.”

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present procediment, la part agent XXX,SA (X) reclama el saldo deutor de quatre pòlisses de crèdit concedides al demandat Sr. J. S. C. que tenien un saldo deutor a data 29.10.06 de 627.896,44€, més els interessos i comissions bancàries a partir del 31.10.06 i les costes causades.

La sentència d'instància estima íntegrament i imposa les costes a la part defenent.

Aquesta s'alça contra tal sentència.

SEGON.- Antecedents d'interès

En el dia 8.8.99 el defenent va obrir un nou compte en l'entitat agent que va rebre la numeració 11111 prop de l'oficina de Sant Julià de Lòria. En aquest compte el seu titular va començar a gestionar una sèrie de valors en divises i en data 23.12.00 l'entitat li va concedir quatre crèdits

en diverses divises (dòlar USA, iens japonesos, lliures esterlines i euros). Aquests crèdits tenien una durada d'un any. No es va signar cap contracte de gestió de valors entre l'entitat i el titular del compte. En el mes de febrer del 2001 es va signar un contracte de pignoració dels valors en garantia de la devolució dels crèdits.

L'any 2006 s'inicia el present procediment perquè l'entitat X. li reclama el saldo deutor dels quatre crèdits per import ja indicat, més interessos i comissions.

La part defenent va plantejar amb caràcter previ una excepció de manca de legitimació activa *ad processum* per estimar que els poders aportats per la Procuradora tenien un defecte que els invalidava com a document públic (participació inferior a l'1% del Notari en la societat poderdant). Es va trametre l'incident que amb volum de proves que va ocupar una durada de prop de 5 anys i que va finalitzar amb un Aute que desestimava tal defecte en l'atorgament dels poders.

En haver transcorregut un any i mig sense cap actuació processal (seguir amb la contesta a la demanda), X. va instar a la Batllia a prosseguir amb la tramitació.

En contestar la demanda el Sr. S. va fonamentar-la en dos extrems: 1) que va ser el banc qui el va induir a contractar les pòlisses de crèdit per fer inversions i que ell no havia gestionat la seva cartera de valors del compte i que ho havia fet el banc sense cap mena de mandat ni sense consultar-li res ni informar-lo i que si havia resultat deficient la gestió per ell duta a terme i ara se'n sentia perjudicat havia de fer-se'n càrrec ni que fos per via de compensació; 2) que atesa la dilatada tramitació del procediment no podia imputar-se-li el pagament d'interessos ni de comissions durant la tramitació.

En tràmit de rèplica, X. va posar de manifest que del contingut de la contesta es conclouia que ni havia impugnat el saldo deutor ni els interessos i comissions liquidats fins al 29.10.06.

En el seu tràmit de dúplica, nega la defenent que no impugni aquests dos extrems però que es reserva pel "*tràmit processal oportú*" *determinar "la realitat i la motivació de les operacions inscrites en el compte, control que, de ben segur, afectarà al saldo suposadament reclamat per l'adversa que va cobrar suculentes comissions per les operacions dutes a terme"*. Pel que fa a les comissions ja carregades en la liquidació del saldo final afirma que "*en tot cas s'han d'ajustar a les prescripcions contractuals i hauran de ser degudament verificades en el moment processal oportú*".

En el tràmit de proves la part agent va aportar un document (58a) en el qual hi ha una declaració jurada del Sr. J. C. B. (cunyat del Sr. S.), unes ordres de compra d'accions (documents 52 a 56) signades pel defenent i una autorització manuscrita del titular del compte en favor del Sr. C. B. per gestionar tota la seva cartera de valors, signada també en el mes d'agost de 1999. Posteriorment en prova testifical el Sr. C. va ratificar la seva declaració escrita i va reconèixer que era qui la gestionava amb la constant confirmació del seu cunyat *ex post* operació, o *ex ante* en altres casos i que, a més, era el Sr. S. una persona molt meticulosa que controlava *on line* el seu compte (s'ha aportat com document 61, el contracte de febrer 2000 en el que va contractat el servei e-crèdit del banc) i que en ocasions era ell el que li indicava quines adquisicions o vendes havia de dur a terme.

També s'ha acreditat documental que en un altre compte del Sr. S. amb l'entitat X. (número 22222) ja tenia cartera de valors a l'any 1998.

Posteriorment a haver admès la Batllia una prova pericial econòmica proposada per la part defenent, es va demanar un pressupost al pèrit i atès que la part agent no va voler intervenir en la prova per considerar-la innecessària (doncs pretenia demostrar la negligent gestió de la cartera de valors, cosa que l'entitat negava que hagués dut a terme), es va acordar per la Batllia que es requerís a la part proponent que fes l'aportació econòmica corresponent a aquella prova (8.360€). La part defenent després de demanar un aplaçament, va manifestar que la prova era molt important però que la seva situació econòmica li ho impedia. La resposta judicial va ser la d'ampliar per darrera vegada el termini i de recordar-li que podia iniciar un expedient d'insolvència i amb l'avertiment de que se'l tindria per desistit de la prova pericial (Aute de 17.2.17). Després de rectificar l'import requerit per part de la Batllia (se'l requeria de la meitat), el defenent va respondre que, atès que s'esmentava l'existència d'un altre compte que tenia un saldo positiu, autoritzava a X. a detreure d'aquell compte la provisió d'honoraris per a la prova pericial. Requerit perquè faciliti les dades del compte o bé que faci l'ingrés a l'INAF, va respondre el defenent amb les dades del mateix compte (amb la numeració actual 33333), cosa que va comunicar X. que aquell compte estava en saldo negatiu i no era possible fer cap càrrec més. Finalment a la vista d'aquesta situació, per Aute de 16.6.17 se'l va tenir per desistit de la prova pericial.

Contra tal decisió, la part defenent va iniciar de manera una doble via: la del recurs d'apel·lació i la de l'incident de nul·litat d'actuacions. Les dues li varen ser desestimades.

Posteriorment, de mutu acord amb X. varen demanar fins a 9

suspensions del tràmits de conclusions que finalment es va efectuar.

TERCER.- Tràmit d'al·legacions i valoració de la prova

Com ja es sobradament conegut hem dit en nombroses ocasions que el “tràmit processal oportú” per centrar el debat processal per la part defenent en la seva contesta a la demanda i no en el tràmit de dúplica. En aquest tràmit es puntualitzar, precisar, matissar les al·legacions de la contesta en funció del que la part contrària ha manifestat en tràmit de rèplica, però no altera els motius d'oposició a la demanda que s'han d'haver plasmat de manera clara en la contesta.

I això ve a tomb ara perquè efectivament com ressalta la part agent en la rèplica, el Sr. S. ni va oposar-se al saldo deutor en la liquidació feta (capital, interessos i comissions) sinó que va negar la premissa major que era que ell no havia donat cap ordre de gestionar la seva cartera de valors i que havia estat “induït” pel banc per demanar quatre crèdits en divises per un any de durada. I aquest era el plantejament del debat contradictori: si hi havia encàrrec de gestió de la cartera de valors (un contracte de mandat) o si no hi era. Les dues parts han negat que existeixi cap mandat de gestió entre les parts i això efectivament ha vingut corroborat per qui realment va fer de mandatari del Sr. S. (mandant), el Sr. C. B., cunyat seu. Ho diu per escrit i ho diu en seu judicial, sotmès a contradicció de les dues parts, concretament la defenent no li va preguntar per la suposada causa de taxa com era la de si tenia plets pendents amb la seva germana (esposa del Sr. S.), cosa que a més era ben fàcil de documentar. No ha estat així i per això juntament amb l'autorització en favor del seu cunyat per part del Sr. S. de concedir plenes atribucions sobre la gestió del compte corrent, acredita plenament que no era l'entitat X. qui gestionava la cartera de valors referits al compte. En darrer terme qui la gestionava era el propi titular que controlava i fins i tot indicava al seu cunyat en ocasions quines eren les operacions a invertir. Òbviament si aquestes no han resultat exitoses ho ha de suportar ell i no l'entitat. Ressaltem que ni en la contesta ni en la dúplica el Sr. S. esmenta l'autorització i intervenció del Sr. C. ni de les ordres de compra que en el 1999 d'accions en divises ell va encarregar.

Pel que fa les dilacions del procediment cal dir que també el Sr. S. ha tingut un important protagonisme quan ha interposat una excepció dilatòria sense fonament que va obligar a practicar un seguit de proves a

la Batllia per arribar a resultar sense fonament; ha interposat incident de nul·litat fora de termini; un recurs d'apel·lació contra una decisió no definitiva que no podia tenir cap recorregut i ha demanat -d'acord amb la part agent- fins 9 suspensions del tràmit de conclusions. Com molt bé destaca la sentència d'instància, quan la Batllia no ha actuat ha pogut demanar la prossecució del procediment, però tampoc ho va fer. El resultat final és que el plet es va iniciar en 2006 i fins 12 anys més tard no hi ha hagut sentència definitiva.

QUART.- Ratificació de la denegació de proves

Insisteix la part defenent en reclamar la pràctica de les proves en segona instància que ja se li varen denegar per Aute d'aquesta Sala de 4.4.19. Ratifiquem plenament aquesta decisió. Pel que fa a la prova pericial ja hem explicat que es va donar a la part la possibilitat amplia en terminis de que pogués aportar la provisió de fons pel perit i no ho va fer. Només a la part és imputable aquella manca de la prova pericial.

Pel que fa la documental privada per requeriment hem de dir que ja va ser practicada amb la resposta de X. al foli 460 i següents. Pel que fa a la II. DOCUMENTAL PÚBLICA que pretenia acreditar la condició de minorista i per això es demanava que el Govern aportés als autes els comptes dipositats des del 2010 fins l'actualitat per la societat XXX,SL de la qual es diu que té com a administrador únic el Sr. S. Resulta evident que aquest extrem no té res a veure amb el debat processal que concerneix aquest plet, doncs com ja hem dit abans la condició o no de minorista del defenent no és la qüestió a resoldre sinó si hi havia un contracte de gestió de cartera de valors encomanada a X.. Per tant, resulta inútil i supèrflua aquesta prova que afecta a una societat aliena al plet i que si efectivament el Sr. S. n'era l'administrador únic aquesta documentació havia d'estar també en poder seu.

CINQUÈ.- En conclusió, en no haver estat acreditat que va existir un mandat verbal de gestió de la cartera de valors, la demanda ha de ser estimada. En resultar aquesta estimació contradictòria amb la pretensió subsidiària demandada en la vista oral (però omesa en la pètica del recurs) de la suposada responsabilitat de l'entitat bancària, ja no cal entrar en aquesta pretensió.

Imposem les costes a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present

cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J. S. C. contra la Sentència dictada pel Tribunal de Batlles en data 23.10.18, que confirmem íntegrament, i imposar les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-